

Cílem práce je na základě interpretace jednotlivých textů popsat některé jevy příznačné pro současnou podobu české povídky autorů mladší a střední generace a pro jejich specificky povídkovou výpověď o současném životním pocitu. Dílčím záměrem je pak zjistit, jakým způsobem tyto texty pracují na dodržení či popření konvencí žánru. Základ pro tato zkoumání poskytla řada různých žánrových pojetí, která popisuje česká i zahraniční teoretická literatura; materiálem k analýzám jsou potom texty tří autorů odlišné poetiky: Kateřiny Rudčenkové, Jana Balabána a Emila Hakla. Interpretace různorodých textů odhalily některé společné příznaky zkoumané prózy a souvislost mezi popřením určitých žánrových konvencí povídky a výpovědí současného životního pocitu. Závěrečná interdisciplinárně pojatá kapitola hledá možné vztahy této specificky literární výpovědi o člověku a jeho světě se sociologickými či filosofickými úvahami o postmoderní době.